

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد
بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم
از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Literary-Cultural

ادبی - فرهنگی

همایون "باختریانی"

هشتم می ۲۰۱۷

تصحیح، تنظیم و شرح لغات: خ. معروفی

دیوان

"عبدالله شهاب تُرشیزی هروی"

۲۸۶

مُلحدنامه

- ۵۲ -

کودکان رستند یکسر از بلا
شد بدان نقت^۱، رحیمک مبتلا
گفت با خود: گشتم از اول بتر
کارسازی کرد بهر من، پدر
من ز دست فاسقان بودم به تنگ
حالیا گشتم گرفتار نهنگ
مالک بخت من از راه اوفتاد
هفده را طی کرد، در چاه اوفتاد
در جهان کان اخترش مسعود نیست
از تکاپو کردن او را سود نیست
گر بر اوج کوه، گر بر ماه بود
اختر منحوس او، همراه بود
چون خر بی دُم، هوای دُم کند
در سر دُم، گوش خود را گم کند
لاجرم زین پس شکیبائی کنم
دل تهی زین فکر سودائی کنم
تا ببینم عاقبت چون می شوم
کی؟ رها از زحمت کون می شوم

^۱ - "نقت" (به فتح اول): کلمه عربی و در معنای "رنج و عذاب" است - متضاد "نعمت". در اصل دیوان حاضر "نعمت" آمده است، که ارتباط منطقی موضوع را برهم می زند، ازین رو به "نقت" تصحیح گردید. (معروفی)

با قضای آسمان چون شاد شد
مدتی در مکتب آن بدسرشت
تا به اندک مدتی از روزگار
دست او بر خط نوشتن چیره گشت

خاطرش از درد و غم آزاد شد
کونکی می داد و خطی می نوشت
بوسستان سعی او آمد به بار
روزگار مردمان زو تیره گشت

* * *